# RETTENS KENDELSE (Anden Udvidede Afdeling)

1. marts 2004 *

I sag T-210/99,

**Johan Henk Gankema**, Veendam (Nederlandene), ved avocat E. Maas, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af

**Kongeriget Nederlandene**, først ved M. Fierstra og L. Cuelenaere, derefter ved L. Cuelenaere og V. Koningsberger, og til sidst ved H.G. Sevenster, som befuldmægtigede,

intervenient,

* Processprog: nederlandsk.

mod

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,** først ved G. Rozet og H. Speyart, derefter ved G. Rozet og H. van Vliet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/705/EF af 20. juli 1999 om Nederlandenes statsstøtte til fordel for 633 nederlandske tankstationer ved grænsen til Tyskland (EFT L 280, s. 87),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras og N.J. Forwood,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

## Kendelse

1 Ved beslutning af 20. juli 1999 om Nederlandenes statsstøtte til fordel for 633 nederlandske tankstationer ved grænsen til Tyskland (EFT L 280, s. 87, herefter »beslutningen«) fastslog Kommissionen, at den støtte, som Nederlandene har tilkendt 450 nederlandske tankstationer, er uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen af 2. maj 1992 (EFT 1994 L 1, s. 3), og krævede tilbagesøgning af den støtte, som allerede var udbetalt. Sagsøgeren driver en af de tankstationer, som denne beslutning er rettet til.

2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. september 1999 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.

3 Ved særskilt processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 8. december 1999, har Kommissionen nedlagt påstand om, at sagen afvises i henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement.

4 Sagsøgeren har ikke indgivet bemærkninger til denne indsigelse før udløbet af den fastsatte frist.

5 I skrivelse af 17. februar 2000 fra Rettens Justitskontor blev parterne opfordret til at udtale sig om en udsættelse af sagen indtil Domstolens dom i den konnekse sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, hvori der også er nedlagt påstand om annullation af beslutningen.

6 Sagsøgeren har ikke indgivet bemærkninger til denne opfordring før udløbet af den fastsatte frist.

7 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Første Udvidede Afdeling den 9. marts 2000 blev sagen udsat indtil Domstolens dom i sag C-382/99.

8 Ved dom af 13. juni 2002, Nederlandene mod Kommissionen (sag C-382/99, Sml. I, s. 5163), blev Kommissionen frifundet, og sagens behandling har således ledt til den foreliggende sag.

9 I skrivelse af 21. juni 2002 fra Rettens Justitskontor blev sagsøgeren opfordret til at indgive bemærkninger om, hvilken betydning Domstolens afgørelse eventuelt ville få for den foreliggende sag, og om fornødent at tilkendegive, hvorvidt han ønskede at opretholde de anbringender vedrørende annullation, der i det væsentlige er identiske med dem, der blev afvist af Domstolen i ovenstående dom, og om fornødent at anvende artikel 99 i Rettens procesreglement.

10 Sagsøgeren har ikke indgivet bemærkninger som svar på denne opfordring før udløbet af den fastsatte frist.

11 I skrivelse af 30. juli 2003 fra Rettens Justitskontor blev sagsøgeren opfordret til at indgive sine eventuelle bemærkninger til den fortsatte behandling af sagen for Retten.

12 Sagsøgeren har ikke indgivet bemærkninger som svar på denne opfordring før udløbet af den fastsatte frist.

13 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret fra det nye retsår, er den refererende dommer blevet tilknyttet Anden Afdeling, som den foreliggende sag følgelig er blevet henvist til.

14 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Anden Udvidede Afdeling den 25. september 2003 fik Kongeriget Nederlandene adgang til at intervenere til støtte for sagsøgerens påstande.

15 I skrivelse af 13. november 2003 fra Rettens Justitskontor blev parterne gjort bekendt med, at henset til den foreliggende sags udvikling, til den ovennævnte dom i sagen Nederlandene mod Kommissionen, og henset til, at sagsøgeren ikke havde besvaret nogen af skrivelserne fra Rettens Justitskontor fra den 21. juni 2002 til den 30. juli 2003, påtænkte Retten at afsige kendelse om, at stillingtagen til sagen var ufornøden, medmindre parterne formelt måtte udtrykke deres uenighed hermed før den 27. november 2003.

16 Hverken sagsøgeren eller intervenienten har besvaret denne skrivelse før udløbet af den fastsatte frist. Ved skrivelse indgivet til Rettens Justitskontor den 27. november 2003 har Kommissionen meddelt, at den ikke ville gøre indsigelser mod afsigelsen af en kendelse om, at stillingtagen til sagen var ufornøden.

17 Retten fastslår derfor af egen drift i henhold til artikel 113 i procesreglementet, at sagen er blevet uden genstand, og at stillingtagen til sagen ikke længere er fornøden (jf. analogt Domstolens kendelse af 23.9.1987, sag 43/83, De Naeyer mod Kommissionen, Sml. s. 3569, og Rettens kendelse af 6.12.1999, sag T-81/98, Boyes mod Kommissionen, Sml. II, s. 3501).

## Sagens omkostninger

18 Procesreglementets artikel 87, stk. 6, bestemmer, at såfremt det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger. I overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer medlemsstaterne som intervenienter dog deres egne omkostninger.

19 I den foreliggende sag bærer sagsøgeren ved anvendelsen af disse bestemmelser sine egne omkostninger, og han tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger, hvorimod Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling)

1) **Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.**

2) **Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger. Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 1. marts 2004.

H. Jung

Justitssekretær

J. Pirrung

Afdelingsformand